

Abstrakt

Cílem této práce je analýza dopadu digitálních platforem na pracovní právo a na podobu práce obecně. Těžištěm práce je zvolen popis způsobovaných problémů a jejich možná řešení, přičemž hlavní pozornost je věnována problematickému postavení pracovníka v ekonomice platforem a jeho možnými úpravami.

V úvodu se tato práce nejprve zabývá obecnou charakteristikou digitálních platforem a jejich tříděním do tří pomyslných kategorií (*crowdsourcing*, *on demand work* a přepravní platformy). Pro lepší porozumění pracovních podmínek následně přibližuje jednotlivé fáze práce, ke kterým skrze zprostředkování platforem dochází. Po těchto uvádějících kapitolách začíná práce již věnovat pozornost potenciálním problémům. Možné problémy jsou nejprve popsány obecně a následně dochází k analýze praktických problémů, jimiž se již zabývala judikatura. Analýza judikatury je rozsáhlejší, neboť tři vybraná rozhodnutí se povšechně zabývají digitálními platformami a mimo možná řešení problémů nabízejí také pohled na konkrétní obchodní modely jednotlivých platforem.

Po rozboru judikatury, která v této otázce předběhla legislativu, dochází i k její analýze. Nejprve je tedy rozebírán právní rámec Evropské Unie a některých členských států, kde je podrobněji rozebrán institut příležitostné práce, jenž vykazuje některé shodné znaky s prací skrze platformy. Po tomto rozboru je konečně zkoumán i právní rámec ČR, který ovšem stále ještě příliš nepokročil. Proto po právním rámci ČR následuje ještě jedna poslední kapitola, která se věnuje německé úpravě domácích pracovníků jakožto možné inspiraci pro úpravu českou.

Závěrem je shledáno, že technologie skutečně předběhly současnou právní úpravu a jako nejvhodnější řešení se proto jeví postupná sektorová novelizace, kterou prosazuje i Úřad vlády ČR. Do budoucna je však ideálním řešením přijetí zákona, který by umožnil obecně reagovat na digitální ekonomiku platforem alespoň pomocí obecných definic nově se vyskytujících se pojmů.